

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας".

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται παρ'
ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΡΟΤΕΡΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.
Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτή μόνον ἐντὸς ὀκτῆ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.
Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά —
Πᾶσα ἀγγελία ἀπορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.
Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ γυνὴ θά ἀντικαταστήσῃ τὸν ἄνδρα; Πρὸς τὸν Μπόεμ συντάκτην τοῦ
«Ἀστειως». — Τὸ ὠραιότερον ἐπὶ τῆς γῆς ποῦμα (ὑπὸ δος Κούζη). —
Νεότης (ὑπὸ δος Αἰκατερίνης Ἀλεξάνδρου). — Ἡ ἀνοῖξις (ποίημα ὑπὸ δος
Κρουσταλλίας Χρυστοβέργη). — Πῶς δὲν ἀνωόμεν (ὑπὸ κ. Φορμύζας Κοέν). —
Ἐπὲρ τοῦ Νοσοκομείου τῶν ἀνιάτων. — Διατί αἱ γυναῖκες ὑπῆρξαν αἱ θερ-
μότεραι τοῦ Χριστοῦ ὑπέρμαχοι. — Ὁ περὶ ἡμᾶς κόσμος. — Θέατρα. —
Ἄλλ. ηλογραφία. — Συναγῆ. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΓΥΝΗ ΘΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΗ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ;

Πρὸς τὸν Μπόεμ συντάκτην τοῦ «Ἀστειως».

Εἰς κήπον δροσερὸν καὶ μυροβόλον πεμμεγίστην δρυὸς ὑψοῦ
ὑπερήφανος τὸ γηραιὸν καὶ κολοσσαῖον ἀνάστημά της. Ἄνα
τοὺς πυκνοτάτους κλάδους της ὁ Ζέφυρος ψάλλει τὸ αἰθέριον
ἄσμα του. Τί δὲν ἀποκαλύπτει τὸ ἄσμα τοῦτο εἰς τὴν ὑψη-
λόφυρον καὶ ὑπερήφανον τοῦ κήπου βασιλίτισσαν! Ὅλης τῆς
φύσεως τὸ μυστήριον. Ὅλης τῆς δημιουργίας τὰ ἀπόρρητα.
Αἱ ρίζαι της βαθύτατα ἐντὸς τῆς γῆς ἀπορροφῶσι τοὺς παχυ-
τάτους αὐτῆς χυμούς καὶ ζωογονοῦσι τὸ γιγάντειον σῶμά της.
Ἡ δρυὸς οὕτω ἀκαμμία καὶ ἰσχυρὰ παλαίει πρὸς πάντα τὰ στοι-
χεῖα τῆς φύσεως.

Ὀλίγον ἀπωτέρας αὐτῆς ὑψοῦσαι ροδῆ, θάμνος τρυφερός,
δενδρίον ὠραῖον καὶ λεπτοφυές. Αἱ ρίζαι της ἐπιπολαίως συγ-
κρατοῦνται πρὸς τὴν γῆν, οἱ κλάδοι της εἶναι λεπτοί, οἱ κά-
λυκες της ἀσθενικοί. Τὸ ταπεινὸν δενδρίον ἀτενίζει τὸ γιγάν-
τειον δένδρον καὶ ἀδμονεῖ. Λίσθάνεται ὅτι, ἐὰν τὸ πυκνὸν
φύλλωμα τῆς δρυὸς ἄρῃσι νὰ φθάσῃσι μέχρις αὐτῆς αἱ ἀκτίνες
τοῦ ἡλίου, θὰ ἠδύνατο καὶ αὐτὴ νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ νὰ φέρῃ
εἰς φῶς ὠραία ἄνθη. Ἐὰν ἡ ὑπ' αὐτὴν γῆ δὲν ἦτο ὑπεστρω-
μένη ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ ἐξηλωμένων τῆς δρυὸς ριζῶν, θὰ
ἠδύνατο καὶ αὐτὴ νὰ ἐκτείνῃ τὰς ἰδικὰς της, νὰ ἀπορροφήσῃ
ζωικὰ τινὰ στοιχεῖα, ὧν τόσῃν ἔχει ἐνάγκην.

Τὰ ἔτη διαδέγονται τὰ ἔτη. Κεραυνοὶ ἀλλεπάλληλοι καὶ
καταιγίδες ἠρπάζουσιν τοὺς κλάδους τοῦ ὑπερήφανου δένδρου,

ἐγύμνωσαν τὴν κορυφὴν του καὶ ἀπεξήραναν σχεδὸν τὸν κορ-
μὸν καὶ τὰς ρίζας του. Αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου λούουσιν ἤδη
ἀπλέτως τὴν ροδῆν, αἱ ρίζαι της εἰσδύσασαι βαθύτερον εἰς τὴν
γῆν, ἀπορροφῶσιν ἤδη ἀπλήστως τοὺς παχείς αὐτῆς χυμούς.
Ἡ ροδῆ οὕτω, τὸ τέως ἀσθενὲς δενδρύλλιον, ὑψοῦται μέχρι
τῆς κορυφῆς τοῦ παρακμάσαντος δένδρου, καλύπτει τὸν σκε-
λετώδη κορμὸν του, ἐξωραίζει τὴν σκοτεινὴν μορφήν του, τοῦ
προσδίδει ἄρωμα, τὸ ὅποσον οὐδέποτε ἀπέπνευσε, τὸ στεφανώνει
μὲ ρόδα, τὰ ὅποια τὸ φῶς, ὁ ἥλιος, ἡ θερμότης καὶ ὁ καθαρὸς
τοῦ ἀπεράντου ἀήρ, κτετέστησαν ὠραία, ζωογόνα καὶ θαλερὰ.

Μὲ ἠρωτήσατε, κύριε συντάκτα τοῦ «Ἀστειως» κατὰ τὴν
μετ' ἐμοῦ συνέντευξίν σας, ἐὰν ἡ γυνὴ θὰ ἀντικαταστήσῃ ἡμέ-
ρην τινὰ τὸν ἄνδρα. Εἰς τὴν ἀπάντησίν μου ἐμειδιάσατε καὶ
τὸ μειδιάμά σας ἐκείνο μοὶ ἐφάνη πονηρὸν. Ὁ ἀνδρικός ἐγω-
ισμὸς σας ἐξάνεστη βεβαίως πρὸ τῆς τολμηρᾶς καταφικτικῆς
ἀπαντήσεως. Ἡ ἄνω ἄτεχνος ἴσως, ἀλλὰ πιστὴ εἰκὼν ἐρμηνεύει
πληρέστερον τὴν σκέψιν μου. Τὸ φύλον σας ἀντιπροσωπεύει
τὴν δρῦν. Τὸ ἰδικὸν μας τὴν ροδῆν. Ἐπὶ σειρὰν αἰῶνων εἰσθε
κύριοι τοῦ κόσμου ὅλου διὰ τῆς φυσικῆς ἰσχύος καὶ ὑπεροχῆς σας.

Ἡ γυνὴ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τῆς ἀνθρωπίνης
ἱστορίας ὑπῆρξεν ἡ λεπτοφυὴς ροδῆ μὲ τοὺς ἀσθενικούς κάλυ-
κας της. Ἀλλεπάλληλοι κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ μεταβολαί,
πόλεμοι, διωγμοί, θρησκευτικαὶ μεταρρυθμίσεις μετέβαλλον
βαθμηδὸν καὶ ἀνεπαισθήτως τὴν θέσιν καὶ τὴν τύχην τῆς γυ-
ναϊκῆς. Ὁ Χριστὸς, ὁ μέγας ἀπόστολος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς
ἰσότητος ἦλθεν. Εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις ἐπάταξε τὸν ἀνδρικὸν
ἐγωισμὸν, ὅστις ὠμίλησε περὶ ἰσότητος τῶν δύο φύλων, ὅστις
προεῖπεν ὅτι οἱ τελευταῖοι θὰ ἔλθουν πρῶτοι καὶ τὰνάπαλιν.

Οἱ αἰῶνες διεδέχθησαν τοὺς αἰῶνας. Ἡ γυνὴ ἀπὸ βήματος
εἰς βῆμα καὶ ἀπὸ βαθμίδος εἰς βαθμίδα ἐγένετο ἀπὸ σκεύους
δούλη, ἀπὸ δούλης σύντροφος, ἀπὸ συντρόφου δέσποινα. Ὁ
μεσσιανὸν τὴν ἀνύψωσεν εἰς κυρίαν τῆς καρδίας τοῦ ἀνδρός καὶ

οι ἰππόται τῶν χρόνων ἐκείνων φέροντες τὸ ἔμβλημα τῆς γυναικός, ἢν ἠγάπων, ἔτασσον ἀπτόητοι τὰ στήθη πρὸ τῶν ἐχθρῶν βελῶν.

Σήμερον τὰ πάθη καὶ αἱ ὀρμαὶ τῆς ζωῆς, εἰς ἃς ἀχαλίνωτος ἀφῆθη ὁ ἀνὴρ ἐπὶ σειρὰν αἰώνων ἀπερρόφησαν τὰς ὑγιεστεράς ἰκμάδας τοῦ ἀνδρικοῦ σθένους καὶ ὑποσκάπτουν λεληθότως τὴν ὑπεροχὴν του. Σήμερον ἡ ἐπιτελεσθεῖσα τῆς γυναικὸς πρόσδος ἀναγκάζει τὸν ἄνδρα νὰ δεχθῆ τὴν συνεργασίαν της εἰς τὸν ὀσημέραι βαρύτερον καὶ πολυμοχθότερον τῆς ζωῆς ἀγῶνα. Ἡ γυνὴ ἤδη νέα καὶ ἀνεκμετάλλετος δύναμις, προαγομένη διὰ τῶν φώτων τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀναπτυσσομένη ἐν τῇ θαλασσῇ ἀτμοσφαιρᾷ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους, ὑψοῦται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνδρὸς ἰσοβάθμιος, ἰσοδύναμος αὐτῷ. Ἡ Ἀμερικανὶς συναγωνίζεται ἤδη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐν ταῖς ἐπιστήμασι, ταῖς τέχναις καὶ τῷ ἐμπορίῳ καὶ ἐν πολλοῖς ἀναδείκνυται ὑπεροχωτέρα ἐκείνου. Κατέλαβεν ἤδη πᾶσαν δημοσίαν θέσιν, πᾶν κοινωνικὸν ἀξίωμα. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἀκολουθεῖ τὰ βήματα τῆς ὑπερωκεανείου ἀδελφῆς της. Δὲν θὰ παρέλθῃ δὲ ἴσως αἰὼν καὶ ἡ γυνὴ διὰ τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς της καὶ διὰ τῶν θησαυρῶν τῆς καρδίας της θὰ κατορθώσῃ νὰ διασκειδᾷ ὅλας τὰς πλάνας τῶν ἀδίκων θεσμῶν καὶ νὰ καταργήσῃ τὰς βαρβαρότητας τῶν πολέμων καὶ αἱματοχυσίων, εἰς ἃς ὁ πεπολιτισμένος ἀνὴρ ἐνέμεινε. Τότε ὡς ἡ θαλερὰ καὶ μυροβόλος ροδὴ θὰ καλύψῃ διὰ τοῦ ποιητικοῦ πέπλου τῆς ἀγάπης καὶ ἀληθείας τὰς ἀδυναμίας τοῦ συντρόφου της, θὰ ἐμπνεύσῃ αὐτῷ νέαν ζωὴν καὶ δύναμιν, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἀνοικοδομήσωσι τὸ εἰς ἐρείπια καταρρέον κοινωνικὸν οἰκοδόμημα.

Δὲν θὰ ἀντικαταστήσῃ λοιπὸν, κύριε Συνάδελφε, ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ θὰ τὸν ὑποστηρίξῃ κλονιζόμενον καὶ θὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του.

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓῆΣ ΠΡΑΓΜΑ

«Ζωγράφισόν μοι τὸ ωραιότερον ἐπὶ τῆς γῆς πρᾶγμα». εἶπεν ὁ πλούσιος τῷ καλλιτέχνῃ καὶ ὁ καλλιτέχνης ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, διαλογιζόμενος τί ἠδύνατο νὰ ᾔῃαι τὸ ωραιότερον ἐπὶ τῆς γῆς πρᾶγμα καὶ ποῦ θὰ τὸ εὑρίσκει. Οὕτως ἔμεινε σκεπτόμενος ἐπ' ἀριστόν, ἀλλ' ὅλα αἱ σκέψεις του δὲν τὸν ἔφερον πλησιέστερον πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ ἐσπέρας ὑπῆγεν εἰς μεγάλην τινα ἔσπεριδα ἐν τῇ οἰκίᾳ περικλειοῦς τινος ἀνδρὸς. «Ἐκεῖ θὰ ἴδω ὠραῖον τι», εἶπεν καὶ ἔσπευδεν ὅπως φθάσῃ ἐγκαίρως καὶ εὐρὴ ἀντικείμενόν τι διὰ τὴν εἰκόνα του. Καὶ τὰ φῶτα ἠύγαζον καὶ ἡ μουσικὴ ἤχει εὐθύμως ἐν τοῖς μεγάλοις δωματίοις: Ἄλλ' ὁ καλλιτέχνης δὲν εἶδε τι τὸ ὁποῖον νὰ ᾔῃαι τὸ ωραιότερον ἐπὶ τῆς γῆς πρᾶγμα. «Ἰδοὺ ἡ ωραιότερα τοῦ Λονδίνου κόρη», εἶπεν ἀνὴρ τίς καθήμενος πλησίον αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία τοῦ καλλιτέχνου ἠυφράνθη, διότι διελογίσθη, «θὰ εὐρὼ τὸ ὠραῖον» ἀλλ' ὅτε προσέβλεψε τὴν Λαίδην Κόνσταנס, δὲν εἶδεν ἢ τὴν ψυχρότητα τῶν κυανῶν ὀφθαλμῶν της καὶ τὸ ἐπιτετηθευμένον κύρτωμα τῶν παχέων ἐρυθρῶν χειλέων της, καὶ ἀπέστρεψε τὸ βλέμμα ἀπυθνηκῶς καὶ διεψευσμένος τὰς ἐλπίδας.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ὁ καλλιτέχνης ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐξοχὴν, καὶ περιεπλανήθη ἀνά τὰς ἀτραπούς καὶ τὰ λιθαρία, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ νὰ εὐρὼ τὸ ωραιότερον ἐπὶ τῆς γῆς πρᾶγμα. «Βεβαίως θὰ τὸ εὐρὼ ἐδῶ», διανοήθη, ἅμα ὡς παρῆλθε πρὸ

λευκῆς τινος ἐπαύλεως κεκαλυμμένης ὑπὸ ἐρπυστικῶν φυτῶν, καὶ ποικιλοχρῶν ἀνθῶν. Ἄλλὰ δὲν παρετήρησεν ἢ τὰ ρόδα, ἅτινα ἦσαν πραγματικῶς ἐράσματα. «Αὐτὰ εἶναι τὰ ωραιότερα ἐπὶ τῆς γῆς πρᾶγματα», εἶπεν ὁ καλλιτέχνης, καὶ ἠπλώσε τὴν χεῖρά του, ἵνα δρέψῃ τινὰς τῶν κατερύθρων καλύκων ἀλλ' ὄξεια ἄκανθα διετύπησε τὰ δάκτυλά του, οὕτως ὥστε ὄτε τὰ ἀπέσυρε ἦσαν πληγωμένα καὶ κηλιδωμένα δι' αἵματος. «Δὲν εἶναι τὰ ωραιότερα ἐπὶ τέλους», εἶπεν ὁ καλλιτέχνης καὶ ἔστρεψε καὶ πάλιν οἶκον μετ' ἀποτεθρησκυμένης καρδίας.

* *

Ἐβδομάδες τινες παρῆλθον, καὶ ὁ καλλιτέχνης ἦτο ἀπησχολημένος ὑπὸ ἄλλων εἰκόνων, ὥστε δὲν εἶχε καιρὸν ὅπως σκεφθῆ περὶ τῆς τοῦ ὠραίου εἰκόνος του. Ἡ κενὴ ὀθόνη ἔμεινε ἐπὶ ὀκρίσαντός τινος ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του. Ἡμέραν τινὰ, ὄτε ὁ καλλιτέχνης ἐξερχόμενος διῆλθε πρὸ αὐτῆς, διελογίσθη ὅτι οὐδέποτε θὰ εὑρίσκει τὸ ἀντικείμενον. Ἀπῆλθεν εἰς τὴν θορυβώδη πόλιν ἐνεκεν ὑποθέσεων διῆλθε μέσῳ τῶν στενῶν ὁδῶν καὶ αὐλῶν ὑπῆγεν ἀπωτέρω ἀκόμη, ἐκεῖ ὅπου αἱ ἡλικαὶ ἀκτίνες ἀδυνατοῦν νὰ εἰσδύσουν, ὅπου ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι θερμὴ καὶ πνιγνῆ, καὶ τὸ πᾶν εἶναι σκοτεινὸν καὶ ἐλεεινόν. Καὶ ὄτε ἐτελείωσε τὰς ὑποθέσεις του ἔσπευσε νὰ ἀπέλθῃ. χαίρων ὅτι θὰ ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τοιαύτας σκηνᾶς πτωχείας καὶ πενίας. Ἄλλ' ὡς διήρχετο δι' ἡσυχωτέρας τινὸς ὁδοῦ, ὠσφράνθη εὐωδίαν οἰάνθη, καὶ στρέψας πρὸς τὰ ἄνω εἶδεν ἐπὶ τοῦ θρηγικοῦ μικροῦ παραθύρου δοχεῖον περιέχον τὸ ὠραῖον εὐωδες αὐτὸ ἄνθος καὶ ταυτοχρόνως γλυκεῖα φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τοῦ μικροῦ παραθύρου, καὶ ὁ καλλιτέχνης ἀκούων αὐτὴν ἐλησμόνησε τὸν κάματον του καὶ τὴν βίαν του, καὶ ἀνῆλθε τὰς στενάς καὶ τεθραυσμένας βαθμίδας τὰς φερούσας εἰς τὸ ὑπερφόν. Ἡ θύρα ἦτο ἡμιάνοικτος, καὶ εἶδε τὸ γυμνὸν ἐσωτερικόν, τὸ ἄθλιον ψυχρὸν δωμάτιον, οὗτινος τὸ μόνον ὠραῖον ἀντικείμενον ἦτο προφανῶς τὸ τῆς οἰάνθη, δοχεῖον. Ἄλλ' ἡ κτήτωρ τῆς φωνῆς εὑρίσκειτο ἐκεῖ, κύπτουσα ἐπὶ σωροῦ ρακῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔκειτο ἡ μαρνανθεῖσα μορφή ἀποθνήσκοντος παιδίου. Ἀμφοτέρα ἦσαν παιδία ὠραῖα, μὲ ὅλην τὴν ὠχρότητα τὴν ἐπικαθημένην ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς νεωτέρας, καὶ τὴν βαθεῖαν μελαγχολίαν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀδελφῆς της. Ἐκράτει τὰς ἰσχνὰς χεῖρας τῆς θνησκούσης ἀδελφῆς της ἐντὸς τῶν ἰδικῶν της ἔθετε τὰ θερμὰ χεῖλη της ἐπὶ τῶν ψυχρανθέντων ἤδη ὑπὸ τοῦ προσεγγίζοντος θανάτου ὠμίλει καὶ πάλιν. «Ἀγαπητῆ μου, εἶπε μετὰ γλυκύτητος, ἀγαπητῆ μου, ἀπέρχεσαι ἐκεῖ ὅπου φύονται τὰ ἄστρα. Οἱ ἄγγελοι θὰ σὲ ὑποβάσταζουν, ὥστε δὲν θὰ κουρασθῆς πλέον καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅστις σὲ ἐξηγόρασε, θὰ σὲ παρουσιάσῃ ἐν τῇ ἀγάπῃ τους εἰς τὸν Πατέρα. Ἄλλ', ὦ καλὴ μου ἀδελφῆ, σὲ ἀγαπῶ τόσο πολύ, καὶ σὺ ἐπίσης μὲ ἀγαπᾷς, καὶ οὐδέποτε, οὐδέποτε θὰ μὲ λησμονήσῃς, δὲν ἔχει οὕτως;» Καὶ τὰ ὠχρὰ χεῖλη τοῦ θνήσκοντος παιδίου ἐψιθύριζαν κᾶτι. Ὁ καλλιτέχνης ἐμάντευσε ὅτι ἦτο ἡ ζητούμενη ἀπάντησις, διότι ἡ ἀδελφὴ ἔκλινε τὴν γλυκεῖαν κεφαλὴν της ἐπὶ τοῦ ἐσχισμένου προσκεφαλαίου, καὶ ἀπεκοιμήθησαν ὁμοῦ τὸν ὕπνον, ὅστις θὰ κατέληγεν εἰς τὸν θάνατον διὰ τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν.

* *

«Εὐρον τὸ ωραιότερον ἐπὶ τῆς γῆς πρᾶγμα», εἶπεν ὁ καλλιτέχνης, «εἶναι ἡ Ἀγάπη!» καὶ ἀπεμακρύνθη. Ἄλλὰ τα-

χύτατα ἔφερε βοήθειαν καὶ τροφὴν καὶ ἐνδύματα διὰ τὴν μικρὰν ζῶσαν ἀδελφὴν, ἣτις ἔκλαιε τὸ παιδίον τὸ ὁποῖον οἱ ἄγγελοι εἶχον ἀποκομίσει εἰς ἀνάπαυσιν. Καὶ κατόπιν τὴν ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν λαμπρὰν οἰκίαν του, καὶ τῇ εἶπεν ὅτι θὰ κατώκει μετ' αὐτοῦ, καὶ θὰ ᾔῃαι ἡ ἡλικαὶ ἀκτίς του καὶ ἡ μικρὰ του κόρη. Καὶ ὅτε ὁ πλούσιος εἶδε τὴν εἰκόνα τὴν ὁποῖαν ὁ καλλιτέχνης εἶχε ζωγραφίσει, τὰ δύο ὠχρὰ παιδία ἐν τῷ ἐρήμῳ δωματίῳ, μετὰ τὴν Εἰρήνην τῆς Ἀγάπης ἐπὶ τῶν γαληναίων προσώπων των, ἔμεινε παρατηρῶν αὐτὴν ἐπὶ μακρὸν μετὰ δακρυβρέκτων ὀφθαλμῶν. Καὶ ὅτε τέλος ἀπέστρεψε τὸ βλέμμα, εἶπε: «Τῶν τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

('Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Μαρία Κουζῆ

ΝΕΟΤΗΣ — ΒΙΟΣ

Ἡ ζωὴ, μᾶς λέγουσι συχνότατα, δὲν εἶναι πάντοτε φαιδρὰ καὶ γλυκεῖα, αἱ ὁδοὶ δὲν εἶναι πάντοτε ἐπηνησιμέναι, ὁ ὀρίζων ἀνέφελος. Ἐκαστον ἔτος προστιθέμενον εἰς τὰ παρελθόντα φαίνεται νὰ ἀφαρπάζῃ μίαν ἐλπίδα, καταστρέφῃ μίαν προσδοκίαν, καὶ αἱ θλίψεις τῆς καρδίας, ἐπισκιαζούσαι τὸν ὀρίζοντα, ἀποβάλλουσι κᾶτι τι ἐκ τῆς γοητείας, τὴν ὁποῖαν δεκαεξαετῆς φαντασία διδει φυσικῶς εἰς τὴν ὑπαρξιν.

Καὶ ἰδοὺ διατὶ ἐκείνοι, οἵτινες βαδίζουσιν ἤδη ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς τὴν ἐπίμοχθον καὶ ἐλικιώδη ταύτην ὁδὸν ὀπισθοχωροῦσιν ἀνακράζοντες: «ὦ! ἀναμνήσεις νεότητος, ἐπανερχεσθε ἀκόμη, ἵνα ἡ εἰκὼν σας μᾶς φέρῃ χρυσοῦν ὄνειρον!»

Λοιπὸν, πρὸς στιγμὴν, θὰ φαντασθῶ ὅτι ἔζησα πολὺ, θὰ ἀνακαλέσω τὰς ἀναμνήσεις μου, θὰ ἀναζητήσω εἰς τὴν νέαν ἡλικίαν, τῆς ὁποίας μόλις διῆλθον τὰς πρώτας βαθμίδας. . .

Τί ἐνθουσιᾷ, τί θέλγει τὴν εὐτυχεῖ ταύτην ἡλικίαν, τὴν «ὠραῖαν ἡλικίαν» καθὼς τὴν λέγουσιν οἱ γέροντες; Κατὰ πρῶτον ἡ γλυκεῖα καὶ ἐνθερμος στοργὴ τῆς οἰκογενείας διὰ τὸ παιδίον, ὁ κόσμος ὅλος εὑρίσκειται ἐκεῖ. θωπεῖα τῶν γονέων, τρυφερὰ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν, μέχρις αὐτῶν τῶν μικρῶν διενέξεων, αἵτινες εἶναι ὡς ἡ βᾶσις τῆς γεννήσεως των. Ἐκεῖ προσδοκίαι δὲν ὑφίστανται, εὐχαριστοῦνται μὲ τόσο ὀλίγον! ἐν ἄθυρμα, εἰς περίπατος, κομψέτα τινὰ, καὶ τί ἀκόμη, μίαν θωπεῖα ἀποζηραίνουσι τὰ δάκρυα μετὰ τὸ σφάλμα, ἡ καρδία πρὸς στιγμὴν θορυβηθεῖσα ἐπανερχεται εἰς τὴν ζωὴν, ὡς ἐάν τίποτε δὲν ἔχει ταραξῆ τὴν διακύβειαν τοῦ οὐρανοῦ της. Ἐκεῖ ποσῶς φιλοδοξία, οὐδεὶς φόβος διὰ τὴν ἐπαύριον, μήπως αἱ ἐπιθυμίαι του δὲν θὰ ἐκπληρωθῶσιν.

Ἐν τούτοις μαντεύω ὅτι ὁ βίος δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ οὕτω. Θὰ χρειασθῆ προφανῶς εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, νὰ προσκρούσῃ τις κατὰ πολλῶν χαρακτήρων, νὰ ὑποστῆ ἀντιλογίας καὶ τότε διὰ τὴν εὐαίσθητον καρδίαν ὁποῖα θλίψεις, ὁποῖα ἀπογοητεύσεις!

Ἐπίστευσεν ὅτι ἠδύνατο νὰ στηριχθῆ ἐπὶ τῶν φιλικῶν ὑποσχέσεων, ματαῖα προσδοκία! . . . τὸ συμφέρον, ὁ ἐγωισμὸς, ἐκλείσαν τὴν καρδίαν τὴν ὁποῖαν ἐνόμιζεν ἀνοικτὴν ἀπέδωκεν ὑπηρεσίαν τινὰ, ὑπεχρέωσεν ὄντινα ἦλθε μὲ τὰς χεῖρας τεταμένας ἀπέρχεται καὶ ἀπομακρυνόμενος λησμονεῖ ὅτι ὠφελεῖ ὑποχρέωσιν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Ἡδύνατό τις ποτὲ νὰ ὑποπτεύσῃ τοιαύτην ἀγνωμοσύνην; Εἰς τὴν ἀνιάραν ταύτην στιγμὴν ἡ ἀνάμνησις τῆς παιδικῆς

χαρᾶς καὶ ἀμεριμνησίας ἐπανερχεται, ἵνα τρόπον τινὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν καρδίαν μας καὶ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν πορείαν μας ἐπὶ τῆς πετρώδους ταύτης ὁδοῦ, ἐνθα τόσον πολυάριθμα εἶναι τὰ ἐμπόδια, τόσον σπάνια αἱ ἀπολαύσεις. . .

Ὡς πρὸς ἡμᾶς, διὰ τὰς ὁποίας ἡ ζωὴ δὲν ἔσχει ἀκόμη εἰμὴ μειδύματα, προσπαθήσωμεν νὰ προετοιμάσωμεν ἑαυταῖς εὐτυχεῖς ἀναμνήσεις διὰ τὸ μέλλον. Ὅμοια πρὸς τὰ φαιδρὰ ἐκεῖνα ὄνειρα. ἅτινα τὴν νύκτα ἐπισκέπτονται ἐνίοτε τὸν ὕπνον τῶν δυστυχῶν καὶ τοὺς κάμνουσι νὰ λησμονῶσι πρὸς στιγμὴν τὰς ἀθλιότητας τῆς παρελθούσης ἡμέρας, θὰ φαιδρῶνται τὸ κλονούμενον γῆρας μας καὶ θὰ ἀγαπήσωμεν τὴν ὑπαρξιν τότε, ὅτε τὸ πᾶν θὰ φαίνεται ὠρεῖλον νὰ μᾶς ἀποσπάσῃ ἐκεῖθεν.

Κατίνα Β. Ἀλεξάνδρου

Ἡ ΑΝΟΙΞΙΣ

('Ἐπιστολή)

Σύρε καὶ πάλι 'ς τὸ καλὸ, χεῖμῶνα μ', ἀσπρομύλλη Πάρε μαζὴ σου τὸ βορρῶν, τὴν παγωνιά, τὰ χιόνια Ροδοπλάμην, λιγερὴ, ὄμορφη νεῖα προβάλλει Καὶ γύρω, γύρω της πετοῦν φαιδρὰ τὰ χελιδόνια.

Χρυσὸ στεγὰνι πλέκουε τοῦ ἡλίου ἡ ἀχτίδες Καὶ τὰ ξανθὰ της τὰ μαλλιά 'περήφατα στολλίζου, Τὴν συνοδεῖουρ ἔρωτες καὶ φτερωτὲς ἐλπίδες Καὶ ἀγάπης λόγια μυστικὰ σιγὰ, σιγὰ ψελλίζου.

Στὸ δάβα της φτυζώνουε τριαντάφυλλα καὶ κρίνου Ἀνοίγει τ' ἄσπρο γλασερὶ, ὁ μεῖξες ἀρθίξει Ὁ ζαφειρέτιος οὐρανὸς δροσῆς διαμάντζα χύνει Τὰ δένδρα φύλλα βγάζουε καὶ ὁ κάμπκος πρᾶσιλλει.

Στὸ νεῦμα της ἀκούουται ὀλόχαφα τραγοῦδα Γλυκοφιλοῦνται τὰ πουλιὰ καὶ παίζου τὰίρι, ταίρι. Οἱ κῆποι ὄλοο ντύουται λογιῶν, λογιῶν λουλοῦδα Καὶ ἀναστενάζει στὰ κλαδιὰ τὸ μυρωμέν' ἀγέρι.

Μ' ἔνα της βλέμμα μαγικὸ τὰ κύματα 'μερῶνει Δίνει στ' ἀστέρια φῶς λαμπρὸ 'στὸν κόσμον τῇ γαλήνῃ Δίνει κελάδημα γλυκὸ στὸν κότσυφο, στ' ἀηδόνη Σ' ὄλα χαρίζει τῇ ζωῆν, σ' ὄλα τῇ νεότητὴ δίνει.

Νεράδα παρτοδύναμη μὲ λόγια μαγεμμένα Τῇ φύσι πού ἦτανε νεκρὴ ξυπνᾷ καὶ ξαναζῶνει Μὰ δὲ χαρίζει τῇ χαρὰ σὲ στήθη πικραμμένα Οὕτε γιαντρεῖει τὴν καρδιά 'που μάρανται οἱ πότοι.

Κρυσταλλία Χρυσοβέργη

ΠΩΣ ΔΕΝ ΑΝΙΩΜΕΝ

Ἄναγινώσκουσα τὴν ἐπιστολήν σας, ἐγνωρίσθη μετὰ τῆς νέας φίλης σας, ἣτις σᾶς ἐζήτηε νὰ τῇ ὑποδείξητε μέσον τι, ἵνα μὴ ἀνιῶ.

Πῶς νεῖνις τις δύναται νὰ ἀδημονῇ καὶ νὰ ἀγνοῇ τὸν τρό-

πον του διέρχεται τον καιρόν; 'Αναγινώσκουν, εκτελούν τεμάχια μουσικής, σπουδάζουν ξένες γλώσσας, ζωγραφίζουν, βάζουν, αναγολοούνται υπέρ των άπόρων, και τότε βεβαίως ή ημέρα είνε μικρά.

Τήν αυτήν περίπου άπάντησιν έδωκα εις τινα φίλην μου, ήτις μοί ώμολόγει ότι έστενωχωρείτο και ήγνόει τίνι τρόπω ήδύνατο να διέλθη τον καιρόν της. 'Η τοιαύτη σύμπτωση με εξέπληξεν. 'Υπάρχουσι λοιπόν γυναίκες άγνοούσαι τίνι τρόπω να χρησιμοποιήσωσι τας ημέρας των; Τό τοιοῦτον μοί φαίνεται ως εν πρόβλημα άξιον μελέτης, και κατόπιν ώριμου σκέψεως, σοι υποβάλλω ένταῦθα τας άπλās μοι ιδέας, χωρίς ποσώς να προσκληθώ. 'Εάν αι γραμμαί αύται δύνανται να ώφελήσωσι τινα, εν ήδύνατο να θεραπεύσωσι καμίαν των άναγνωστριών μου, θα έλογίζομην εκ τούτου εύτυχής.

'Ινα νεάνις τις στενωχωρείται εν μέσω της οικογενείας, και του κόσμου πρέπει να ύπάρχη αίτιον τι, το όποιον είναι άνάγκη να ζητήσωμεν. Νομίζω ότι θα ήδύνατο το αίτιον τούτο να εξηγηθῆ ούτως: 'Ανία είναι ή μη χρησιμοποίησις των διαφόρων ήμών διανοητικών δυνάμεων. 'Η Κυρία Sweteine, ή χρηστοτάτη αύτη γυνή, ής ή ζωή διέρρευσε εν εύσεβεία δέν ειπε ότι ύπάρχουσιν ώραι, καθ' άς ή εύσέβεια μόνη δέν άρκει, και ότι ταύτην όφείλει τις να ένώνη με την σπουδαιοτέραν του πνεύματος εργασίαν; Αι τέχνηαι λοιπόν, κατά την ιδέαν της, δέν άρκοῦσι εις τινας περιστάσεις άπαιτείται μεγάλη και ισχυρά επιμέλεια, ένασχόλησις φιλολογική, ιστορική έστω και φιλοσοφική:

'Εννοείτε οικοθεν ότι δέν προτίθεμαι να δώσω μαθήματα άποφυγής στενωχωρίας; αλλά νομίζω ότι, ίνα εργαζήται τις μετά άποτελέσματος και να ένδιαφέρηται εις τό έργοντου, είνε άνάγκη να εύρη τον δρόμον του.

'Εννοώ εκ τούτου, ότι έκαστος έχει διανοητικές δυνάμεις, και άτομικās κλίσεις, και ότι είνε εν τη έννοιā των όρέξεων τούτων, και των διανοήσεων, όπου πρέπει να ζητη τις την κυριωτέραν άσχολίαν, δι' ής παρέρχηται ο καιρός όσον οίον τε εύχαριστότερον και ώφελιμώτερον. 'Εάν ο ούρανός μοι έχορήγει πολυάριθμον οικογένειαν, φέρ' ειπείν, ήμίσειαν δωδεκάδα θυγατέρων, ήθελον πειραθῆ να εξετάσω κατά βάθος τον χαρακτήρα και την φύσιν μιās έκάστης αυτών, θα τās διηύθυνον αναλόγως των κλίσεων των. Θά συνεβούλευον τās έχούσας σοβαρόν πνεύμα να στραφώσι, καθώς λέγει, ή x Sweteine εις έργα φιλολογικά, ιστορικά, είτε φιλοσοφικά. Εις έκείνας αίτινες κλίνουσι προς τās τέχνας, θα συνεβούλευον να εκλέξωσι μιαν τοιαύτην και να την καλλιεργήσωσι κατά βάθος. 'Η τελεία σπουδή της μουσικής, της ίχνογραφίας, της ζωγραφικής, είνε εν ισχυρόν ένδιαφέρον εν τη ζωή της γυναικός. 'Αλλά πρέπει τις να την καλλιεργήση βαθύτατα, ίνα άντλήση εξ αυτης τās εύγενείς και ύψηλās άπολαύσεις, αίτινες είνε τροφή της διανοίας και του πνεύματος. Εις έκείνας, αίτινες ήθελον παρατηρήσει, ότι αύτη ή μεγάλη εκπαίδευσις της επιστήμης [και τέχνης δύνανται να κινήση την υπερηφάνειαν, θα άπεκρινόμην διά των γραμμών τούτων του Θεοφιλεστάτου Dupanloup; άς πεισθῆ τις καλώς, ότι εν πνεύμα καλλιεργημένον, είνε τό καταλληλότερον όλων, ίνα έννοη τὰ καθήκοντά του.

'Εκτός τούτου έχομεν ήμεις αι γυναίκες μέσον τι ήθικης ίσοροπίας, αύτη είνε ή οικογενειακή ζωή και αι ποικίλαι και πολυπληθείς οικιακαί άσχολίαι, άς πᾶσα νεάνις όφείλει να συμ-

μερίζεται, ίνα προετοιμασθῆ και εκπληρώση καλώς ήμέραν τινά τὰ καθήκοντά της, ως μήτηρ και ως σύζυγος. Παρά τοις πνευματικοίς έργοις, τὰ εργόχειρα έχουσιν επίσης την σπουδαιότητά των, τὰ τελευταία ταῦτα δέν είνε ολιγώτερον χρήσιμα των άλλων εις την εύτυχιαν της ζωής. Τὰ μαθήματα της ιστορίας είνε παρόντα να τὰ άποδειξώσι. Παρά τοις λαοίς τοις πλέον πεπολιτισμένοις αι γυναίκες, αι πριγκίπισσαι μάλλον ένησυχολοῦντο περι τὰ εργόχειρα. 'Ο μέγας 'Αλέξανδρος έδεικνυεν εύχαρίστως τās ένδυμασίας, άς αύται αι άδελφαί του, τῶ είχαν κατασκευάσει. Παρ' ήμιν ο Charlemagne έδίδασκεν εις τās θυγατέρας του, τὰ εργόχειρα, όπως αύται, έλεγεν, άποφεύγωσι την άργίαν και έχωσι μέσον τι βοηθείας εν ταις ανάγκαις των, εν ποτε ήθελον ύποστῆ δυστυχιαν τινά, διότι τίποτε δέν δύνανται να έγγυηθῆ κατά των άστασιών της τύχης.

'Η Κυρία de Maintenon, ή μεγάλη παιδαγωγός, ήθελε να διδάσκη εις τās νεάνιδας, ραψίματα, επεθύμει ούτως ώστε αύται να έμάνθανον άπαντα τὰ είδη της οικουροσύνης, και την οικιακήν οικονομίαν. 'Η γυνή, έλεγεν αύτη, ήτις δέν ειξεύρει να μένη εν τη οικίā της, οὔτε να εύρίσκη εύχαρίστησιν εν τη άσχολίā της οικουροσύνης, ή δέν άσχολείται εις έργον τι εύχάριστον, ζητεί εν ταις ήδοναίς την εύτυχιαν. 'Αλλ' ύπάρχει τι κινδυνώτερον και επικινδυνώτερον της ήδονής;

Τό κατ' έμέ ή άργία, ή κουφότης, ή πλησμονή των διασκεδάσεων, άς χορηγεί ή ζωή της σήμεραν, είναι αι βεβαίως προξενούσαι την άδημονίαν.

'Η Κυρία de Genlis, ήτο της αυτης γνώμης. Πόσον λυπούμαι, έλεγεν αύτη, έκείνους οίτινες δέν άγαπᾶσι. οὔτε την άνάγκωσιν, οὔτε την σπουδήν, οὔτε τās ώραιās τέχνας. Διήλθον την νεότητά μου, εις τās έορτάς, και εις μεγαλοπρεπείς συναναστροφάς, και δύνανται να ειπω μετά τελείας ειλικρινείας, ότι οὔδέποτε έδοκίμασα ήδονās τοσοῦτον άληθείς, ειμή έκείνας άς εύρον εντός γραφείου, μεταξύ των βιβλίων μου ενός μελανοδοχείου, και μιās άρπας. Αι επαύριον των ώραιωτέρων έορτών είνε πάντοτε θλιβεραί. Αι επαύριον ήμερῶν άφιερωμένων εν τη σπουδή είναι θελκτικαί, διότι εκερδισαμέν τι και ένθυμούμεθα την παραμονήν, οὔχι μόνον άνευ άηδίας, και άνευ λύπης, αλλά μετά της γλυκυτέρας εύχαριστήσεως. Αι μητέρες λοιπόν δέν θα ήδύνατο κάλλιον να πράξωσιν ή να εμπνεύσουν τό ταχύτερον εις τās θυγατέρας των. την προς την εργασίαν επιθυμίαν, διότι άφου ληφθῆ αύτη ή συνήθεια εν νεαρχήλική διατηρείται καθ' άπαν τό διάστημα της ζωής-

(Μεταφρασθὲν εκ του Γαλλικού) Φερμύζα Κοέν

ΔΙΑΤΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΥΠΗΡΞΑΝ ΑΙ ΘΕΡΜΟΤΕΡΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ

Διότι ο Χριστός πρώτος έδίδαξε τον νόμον της ισότητος, διότι αυτός άνήγειρε την γυναίκα εκ της δουλείας και της ταπεινώσεως, εις ήν έτήρουν αύτην δεσμίαν οι ειδωλολάτραι λαοί.

'Η θρησκεία του Χριστού είναι ή κατ'έξοχην θρησκεία της ισότητος και άγάπης. «Οὐκ έστι δουλος και άρχων, άρσεν και θήλυ, αλλά πάντες ίσοι ένώπιον του θεού. 'Αποδίδων εξ ίσου εις τον άνδρα και εις την γυναίκα την αυτην πνευματικήν δύναμιν, άπονέμων αυτοίς ίσα καθήκοντα και δικαιώματα, και καλών αυτούς άδιακρίτως εις την χαράν και εύτυχιαν της αιωνιότητος, ο Χριστός μετέβαλεν οὔτω εν μιχ στιγμήν την φύσιν του κόσμου όλου.

Πόσον δικαίως και μετά πόσης εύγνωμοσύνης ή γυνή ύψωσεν εις την καρδιαν της θρόνον χρυσοῦν διά τον χριστιανισμόν, όστις πρώτος άντέταξε την ήθικην δύναμιν εις την φυσικήν, όστις έστηρίχθη επί της άρετης, της άγάπης, και του έλέους, και άνταπεκρίνετο εις τούς μυχιούς πόθους της γυναικείας καρδιάς! Πόσον δικαίως αι σύγχρονοι του Χριστού γυναίκες κατηνάλισκον τὰ μύρα και τὰ άρωματά των, ίνα πλύνωσι δι' αυτών τούς πόδας του έξόχου διδασκάλου, όστις συνέτριψε τās άλύσεις και κατέρριψε τούς φραγμούς της βαρβαρότητος, ής θυμα επί σειράν αιώνων ύπήρξεν ή γυνή!

Φυσικόν ήτο αι τέως δούλαι να εύγνωμονώσι προς τον ευεργέτην και λυτρωτήν των. Φυσικόν ήτο να συνασπισθώσιν άνά λεγεώνας, να συνδεθώσι διά των δεσμών της καρδιάς και του πνεύματος, να άψηφήσωσι διωγμούς και κινδύνους, όπως διακρυξώσι την θρησκείαν της άληθείας και της δικαιοσύνης, όπως διαδώσωσιν άνά παν σημειον της γής τās νέας ιδέας, τās νέας άρχάς, έφ' ών ο γλυκύς του κόσμου Σωτήρ έθέσπισε τον ήθικόν νόμον. Φυσικόν ήτο ίνα θριαμβεύση και επικρατήση ή νέα θρησκεία, πολλὰ εξ αυτών να βαδίσωσιν άπτόητοι και ύπαύχηνες εις τον τόπον του μαρτυρίου, να ριφθώσι μετά θάρρους και ποιούσαι τό σημειον του σταυρου εις τό πυρ. να προσφέρωσιν ολοκαύτωμα τό πολυτιμώτερον επί της ζωής πράγμα, αυτην την ζωήν των. Φυσικόν ήτο, να άπαρηθώσι τον κόσμον, όστις μόνον άδικίας και ψεύθη και κακίας ενέκλειε τότε εις τούς κόλπους του και να ζητήσωσιν εις τον μοναχικόν βίον, εις τον βίον της άγάπης και αυταπαρνήσεως, των κκουχιών και σκληροτήτων την άληθῆ εύτυχιαν. Φυσικόν ήτο αι γυναίκες να άνακρυχθώσιν οὔτω αι υπέρταται υπέρμαχοι και αι ένθουσιωδέστεραι άπόστολοι του Χριστιανισμού.

'Η 'Ελλάς, ή Ρωσσία, ή Πολωνία, ή Γαλλία, ή 'Αγγλία και αι πλείσται ευρωπαϊκαί χώραι διά του στόματος της γυναικός ένωτίσθησαν των πρώτων του Χριστου χρυσών ρημάτων, διά των άβρών χειρών του ώραιου ήμίσεως της ανθρωπότητος έδέχθησαν τό Ευαγγέλιον, τον γραπτόν τουτον λόγον του Θεανθρώπου.

Αι άρχαίαι θρησκείαι έχουν περιωρισμένον αριθμόν γυναικείων θεοτήτων. 'Η χριστιανική θρησκεία, άφου την γυναίκα τίθησιν ως μεσάζον μεταξύ Θεου και ανθρώπων πρόσωπον, ει-

ναι και ή μόνη, ήτις αριθμεί μεζίονα αριθμόν γυναικῶν ή άνδρῶν άγίων.

'Ητο υπεράνθρωπος ή άφοσίωσις, ήτο ένθεος ο ένθουσιασμός των άγίων και μαρτύρων έκείνων γυναικῶν υπέρ του Χριστου, όστις ύψωσε την ηημαίαν της χειραφετήσεως. όστις έδημιούργησε και διά την γυναίκα θέσιν τινά αναλόγον και έπαξίαν της εν τη κοινωνίā άποστολής της.

'Η θυμασιωτέρα μεταρρύθμισις, ήν επετέλεσεν ο χριστιανισμός είναι άναντιρρήτως αύτη, και επί των βάσεων αυτης ώκοδομήθη τό κράτος και ή δύναμις, ήν ή γυνή ώφειλε να έξασκήση εν τῷ κόσμῳ προς όφελος του πολιτισμού και της ανθρωπότητος.

ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΗΥΞΗΝΘΗΣΑΝ;

'Εάν ή προθυμία των μητέρων προς άποκατάστασιν και ίδρυσιν οικων των τέκνων των συνωδεύτο υπό της επιθυμίας και της εμπράκτου εφαρμογής της καλής των οικων τούτων διοικήσεως, ή κοινωνία μας θα εύήμερει, και ο γάμος δέν θα άπέβαινε τόσον δυσπρόσιτος.

Αι άπαιτήσεις του βίου ηύξηθησαν, τὰ έξοδα έπολυπλασιάσθησαν, λέγουσι, και διὰ τούτο ή άποκατάστασις των άνευ χρημάτων νεανίδων άποβαίνει άδύνατος. 'Ημεις δέν συμφωνούμεν εις την γώμην ταύτην. Κατ' αναλογίαν προς την αύξησιν των δαπανών αυξάνουσιν ως επί τό πλείστον και τὰ εισοδήματα, ή επιτυχάνονται οικονομία, αι όποιαι εις προγενεστερούς χρόνους απέβαινον έντελώς άδύνατοι. Οὔτω επί παραδείγματι τὰ ένοίκια των οικιῶν της πρωτευούσης και των μεγαλοπόλεων έδιπλασιάσθησαν. 'Αλλά δύνασθε σήμεραν να κατοικήτε εις τὰ προάστεια της πόλεως, να έχητε οὔτω νέας, ώραιωτάτας και ευρυχωρούς οικίας, άντι' έλαχίστου ένοικίου και να συγκοινωνήτε άντι' δεκαλέπτου άνά πᾶσαν στιγμήν με τό κέντρον διά τροχιοδρόμων και σιδηροδρόμων, περι ών οὔτε λόγος καν έγίνετο πρό είκοσαετίας.

Οι συρμοί μεταβάλλονται κατ' έτος και αι κυρία δαπανώσι πολλά εις φορέματα, έξαρτήματα και πίλους. Καί έδω πλάνη! 'Αλλοτε κυρία ύπανδρος δέν ήδύνατο να εξέλθη φέρουσα

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

— 'Αλλά δέν είμαι ειμή άπορος κόρη, μία πτωχή εργάτις.
— 'Ο Πέτρος έμειδιάσε.
'Αφ' ής ο πρόπαπός μου, ειπεν, ήδρυσεν τον εν Παρισίοις Τραπεζικόν Οικον μας, καθιέρωσε τό έθιμον, το όποιον και ο πάππος και ο πατήρ μου μετά θρησκευτικής έτήρησιν ελαβείας άπωξ τὰ υελη της οικογενείας μας, μη νυμφεύοντα: ή μετ' άπότων νεανίδων 'Ολλανδῶν ή Γαλλίδων, άδικαικτως κοινωνικῶν τάξεων και προλήψεων. 'Ο καθιέρωσας τό έθιμον τούτο ένα μόνον έθετο θρον ότι τό εκλεχθῆσμενον πρόσωπον ώφειλε να είναι άμέμπτου παρελθόντος και διαγωγῆς, υγιές τότε σώμα και την ψυχῆν.
— Βλέπει ότι ο θρος έτηρήθη, προσέθηκεν χαριεντιζόμενος, τώρα λοιπόν δέν σοι μένει άλλο ή να σιωπήσης και. . . να με άγαπᾶς.
— 'Ω! όσον διά τό δεύτερον ειπεν αύτη, με μειδιάμα ούρανιας εκστάσεως επί των γελίων της, δέν είναι άγάχη να τό άπατήσης κερ' έμοῦ, οὔδέποτε θα έννοήσης πόσον μέγας, πόσον βαθύς, πόσον άπειρος είναι ο προς σε έρωσ μου!

Ε'.

ΠΑΛΑΙΑ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Εις 'Αθρην άπεβιβάσθησαν επί ώραιωτάτου πλοίου, το όποιον είχε φροντίσει ο Πέτρος να έφοδιάσῃ διά παντός, δι: προς εύμαρῆ και τερπνήν εν αυτῷ διαμονήν άπητείτο.
'Η Παυλίνα άνεχώρει τόσῳ μάλλον εύτυχής, καθόσον είχε την συναίσθησιν ότι εξέπληρωσε πᾶσας αυτης τās υποχρεώσεις και καθήκοντα. Πρό του έγκαταλείψωσι την οικίαν, εν ή μετὰ τσαυτης αυταπαρνήσεως υπό του μηνητήρος της είχε νοσληυθῆ, καθικέτευσεν αυτόν να τη επιτρέψη, όπως ση-

μειώση δύο σειράς προς τον πατέρα της άποστέλλουσα αυτῶ συγχρόνως χρηματικόν τι ποσό.
— Είσαι άγγελος, άπήνησεν αυτῆ ο Βαρνάβας, διότι ο θλιος αυτός την άγανάκτησιν μόνον και περιφρόνησιν προκαλεῖ.
— 'Ω Πέτρο μου, έψιθύρισε αυτη, είναι πατήρ μου οδέν δικαίωμα έχω να τον κρίνω.
— Διότι τη άληθεία είσαι μία άγία κόρη. 'Αλλά σε παρακαλώ, μη μοι όμιλήσῃ περὶ αυτου.
— 'Αφ' οὔ τό θέλεις θα ύπακούσω. Σκέφθητι όμως πόσον θα βραδύνωσιν επί της συνειδήσεώς μου ο πλοῦτος και ή άφρονία, οίτινες με περιβάλλουσιν όσάκις θα συλλογίζωμαι ότι έκείνος, γέρον και έξηνητημένος, ως είναι, εργαζεται διά τον έπιούσιον άρτον του στερούμενος πολλακις των πάντων.
— 'Ας κάμωμεν μιαν συμφωνίαν.
'Εγώ αναλαμβάνω να παρέχω αυτῶ ίσοβίως τό ποσόν, το όποιον τῷ αναγκασι όπως ζήση άνέντως, υπό τον θρον όμως σου να παύσης του λοιπού φροντίζουσα περὶ αυτου.
'Η Παυλίνα έρρήθη εις τον τράχηλον του μηνητήρος της.
— Είσαι Θεός μου, ειπεν, είσαι τό πᾶν δι' έμέ, πᾶς θα δυνθῶ να σοι άποδείξω την προς σε λατρείαν μου;
— Διακόσια φράγκα κατά μήνα εύρίσκεισ ότι άρκοῦσιν;
— 'Ω! βεβαίως. Πλείστορον χρημα εις χείρας του πατρός μου θα απέβαινε αυτῆ βλαπτικόν, καταστρεπτικόν.
'Ο Πέτρος ζήκωμεν έφρόντισε να στείλῃ ο ίδιος τον πρώτον μήνα της ίσοβίου ταύτης επιχορηγήσεως, καλέσας δε τον ιδιαιτερον αυτου γαμματάκι έδωκεν αυτῶ τās δευτέρας επί της υποθέσεως ταύτης διαταγās με την ρητήν έντολήν, όπως οὔδέποτε ο Πλαντε μάθη την προέλευσιν των χρημάτων τούτων. 'Εντός του πλοίου, έφ' οὔ μετὰ της Παυλίνας είχαν επιβιβάσθη, έφρόντισε να παραλάβῃ παλαιόν τινα της οικογενείας του φίλον, σεβάσιμον και ένάρετον διαμαρτυρούμενον ιερέα. Πρὸς τούτον έδηγήθη ο νεανίας εν άπάσας αυτης ταις λεπτομερείαις την ιστορίαν της νέας κόρης, μετ' ο καλέσας αυτην ένώπιον του ιερέως προσέθηκεν.
'Απεράσισα να καταστήσω την κόρην ταύτην σύζυγόν μου. 'Αλλ' επειδή ο μὲν Γαλλικός Νόμος θέτει αυτην, καθ' ο άνήλικα, υπό την κηδεμονίαν του πατρός της, εγώ δε επ' οδενι λόγω συναίνω εις τό να ζητήσω την συγκατάθεσιν του ανθρώπου τούτου, άπεράσισα το εξής, εν έννοείται το τοιοῦτον τύχη της έπιδοκιμασίας άμφοτέρων υμῶν.

φόρεμα τσίτινον ή μάλλινον τής δραχμής. Τά ύφάσματα τότε ήσαν πολύ άκριβά, άπηρείτο δέ μέγας αριθμός πήχων διά τήν κατασκευήν ενός φορέματος, ως ολοκληρος περιουσία διά τήν άπόκτηση ενός πύλου. Σήμερον μέ δέκα δραχμάς και ό λίγην επιτηδεύτητα, καλλισθησιάν και άσκησιν εις τήν κοπτικήν και ραπτικήν έχετε ώραιον φρέσκον φόρεμα του θέρους και μέ είκοσι μόνον δραχμάς τοιοῦτο του χειμῶνος. Με ένα ή δύο πήχεις ταινίας, μέ εν μικρόν άνύλλιον, μέ εν ράκος σχεδόν ελαχίστης αξίας και μέ δεξιότητα και καλλισθησιάν κατασκευάζετε χαριέστατον πύλον. Τέλος ή ένδυμασία τής γυναικός δέν κρίνεται σήμερον εκ τής ποιότητος και τής αξίας τής άμφιεσώς της, άλλ' εκ τής χάριτος και καλλισθησιάν μεθ' ής είναι ένδεδυμένη.

Άλλοτε ότε ή κοινωνία ήτο μικρά και ή ανάπτυξις μετριωτέρα, άπηρείτο ιδιαίτερον έντελώς κοινύλιον διά τήν διατήρησιν πολυπληθούς ύπηρετικού προσωπικού, τό όποιον δέν ελάμβανε μέν τούς μισθούς τής σήμερον, άλλ' έπροικίζετο και άποκαθίστατο παρά τής οικογενείας, εν ή ύπηρετεί. Σήμερον αι πλείοσαι λογικαι οικογένειαι άρκοῦνται εις μίαν ύπηρετριαν. έκτελοῦσαν πάσας τās εργασίας, εις ήν πληθρουνουσιν είκοσιν έως τριάντα δρ. κατά μήνα και οὔδεν πλέον.

Η εκπαιδευσις των τέκνων ένγίνοτε τότε εις εν ή δύο σχολεία μέ άδρότατα διδάκτρα, ένφ σήμερον εις πάσαν γωνίαν οδοῦ άπαντᾶτε σχολείον, εις πάσαν οικογένειαν και άνά ένα διδάσκαλον εις τρόπον ὡς-ε και τό ζήτημα τής εκπαιδευσεως άπλοποιείται και άντι ελαχίστης δαπάνης καθίσταται προς πάντας προσιτόν.

Τί λοιπόν λείπει και διατί ή παρατηρουμένη αληθώς στενωχωρία εις τās μέ περιωρισμένα είσοδήματα οικογενείας; Λείπει ως επί τό πλείστον εις τās δυσπραγούσας οικογενείας τό δικαιοκινόν πνεῦμα, ή τάξις, ή κατανομήσις τής εργασίας και αυτή ή προς τήν εργασιάν κλίσις.

Εις ταῦτα πάντα θά ασχοληθῆ ή «Οικιακή Έφημερίς», ής ό Ιος αριθ. εκδίδεται αύριον. Θά μύση τās άναγνωστρίας της εις τό μέγα μυστήριον τής εν τῷ οίκῳ εὐτυχίας, δι' ής εξασφαλίζεται ή των εθνῶν και κοινωνιῶν τοιαύτη.

— Θέλετε, γηραιέ μου φίλε, νά εὐλογήσητε τήν ένώπιον του Θεου ένωπίν μας; Ήθελετε ότι ό λόγος μου ίσοδυναμεί προς συμβόλιον. Η Παυλίνα είναι δεκαεπτά ετών. Μέχρις ένθλιτικώσεως της θέλωμεν ζήσις εις τό εκ Κοῦμπα κτήμα μου, εις οὐδένα ποιούσας γνωστήν τήν εκεί διαμονήν μας, άποφύγοντες τό σκάνδαλον, του κόσμου τά σόγια και επικρίσεις.

Αμα είσεβη αύτη εις τό εικόσιστον πρώτον τής ηλικίας της έτος επιστρέφωμεν εις Γαλλίαν και εκεί εκπληρώσαντε πάσας τās υπό του νόμου άπειτομένας διατυπώσεις τελούμεν τήν πολιτικόν γάμον μας.

Ες ταῦτα έχετε νά κίμητε άντιρρητί τινα;

Τοιαύτη ήτο ή κατά τήν στιγμήν ταύτην καταπλημμυρούσα τήν καρδίαν τής Παυλίνας συγκίνησις, ὡστε ήδυνάτε αύτη μίαν μόνην νά άρθώση λέξι, έγονυπέτες πρό του νεανίου και λαβούσα τās χειράς αυτού καταπάζετο ταῦτας, εν φ' εκ των οφθαλμῶν της άφθονα έρρεον δάκρυα εὐγνωμοσύνης και χαρᾶς.

Ο Ιερεῦς δι' ολίγων λέξεων έπεδοκίμισε τήν άπόρασιν του Πέτρου και εν σεμνοπρεπέι άπλότηι: έτέλεσε τό μυστήριον του γάμου, εὐλογήσας τήν ένωσιν των δύο νεαρῶν τούτων ύπάρξεων.

Η εν Κοῦμπα διαμονή αυτών διέρρευσε εν διηνεκεί μαχαίρα. Εν τῇ άπομονώσει και έρημεία τής μαγικῆς ταύτης νήσου, ένθα ή φύσις άπειδώς ένκόρπισε τούς άπαραμύλλους θεσραούς της, ένθα εις έκαστον βήμα δύνάται τις νά άπαντήσῃ πλατυθύλλους θάμανους, πηγᾶς, ρυζίκια και νά μετρηθῆ υπό των ήδῶν άρωμάτων των σπανιωτέρων και τελειωτέρων ά θῶων, εν μέσφ τής πλουσίας ταύτης βλαστήσεως ό έρωσ αυτών έμελλε νά λάβῃ μεζίννας διαστάσεις ή εν Γαλλίᾳ; εν τῇ άστυρικῇ άτμοσφαιρᾷ των εν τῇ πόλει κοινωνικῶν συνθηκῶν.

Εν έτος μετά τόν γάμον των τοῖς έγεννήθη υίός, ότε ή εὐτυχία αυτών έφθασεν εις τό άπογώρητον. Πλησίον τής κατοικίας των ύπῆρχεν έτέρα κατοικία άμιλλωμένη μετά τής ιδιαιτέρας τῶν: προς τήν ω αιώτητα, τόν πλοῦτον, τήν θαυμασιάν εν αυτῇ διοργάνωσιν, αύτη άνήκεν εις τό νεαρῶν μαρκήσιον Δε Σάντα Κρουζ, οῦσις τήν έκληρονομήσε παρά του πατρός του.

Διατυπικός, κομψός, χαριέσις, έχων πάντοτε τήν καρδίαν εις τά γέλην ό Μαρκήσιος οὐς ολίγας ένωτικᾶς επιτυχίας ήρθομεν εις τόν μέγρι τουδε βιον του, τόνον εν Κοῦμπα ὄσον και εις τās Α'ντίλλας νήσους. Ουδέμια τούτων έννοτούς ήτο φύσει, ὡστε νά θέσῃ εις άνησυχιάν τόν πατέρα αυτού μέγρι τής εποχῆς, καθ' ήν συννητήθη οὔτος εν Αγιῷ Θωμᾷ μετά διαδοῦ του τίος μελαψῆς γυναικός Μάω καλουμένης.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ

Δι' ώραιότητος έπιστολής προς τήν κ. Ναταλίαν Σούτσου, πρόεδρον του σωματείου του Νοσοκομείου των Άνιάτων ή εν Τεργέστη φιλόανθρωπος δεσποινίς Έλένη Γ. Άλβανίτου, άποστέλλει εκ του μικροῦ νεανικῷ ταμείου της δρ. 200 ύπερ του Νοσοκομείου τούτου.

Η έπιστολή αύτη γραφείτα μετά καλλιεπείας και άδρότητος έντελώς πρωτοτύπου προδίδει τοιαύτας άρχάς και ιδέας περί φιλανθρωπίας, όποιās σπινάως άπαντᾶ τις εις τήν σύγχρονον νεότητα, και αίτινες εν τούτοις άποτελοῦσαι τόν κυριώτατον και άναραίρετον κόσηον πάσης γυναικός.

Δι' έτέρας εξ' ίσου ώραιας, εξ' ίσου καλλιεπείας και γλαφυράς έπιστολής άποστέλλει ήμιν ή εκ Βουκουρεστίου τής Ρουμανίας άγαπητή τής «Έφημερίδος των Κυριῶν» συνδρομητρια κ. Νίνα Χαίτα δρ. 100 ύπερ του Νοσοκομείου των Άνιάτων.

Άμφοτέρας ευχαριστοῦμεν άπό καρδίας εν ονόματι των δυστυχῶν ύπάρξεων, ὡν οι πόνοι άνακοιφίζονται, τά δάκρυα στεγνονονται και ή άγωνία μετριάζεται δι' οικογενειακῆς προστασίας και περιθάλψεως, παρεχομένης αὐταίς, χάρις εις τήν γενναιότητα των αίσθημάτων των φιλανθρώπων άρωγῶν του κριτυστάτου τούτου Ασύλου.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Η Δις Σοφία Ρεστέν δρ. 4.

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΩΜΩΔΙΩΝ. Κατά τήν έβδομάδα ταύτην επανελήφθη υπό του θιάσου του κ. Αλεξιάδου ό Αρχισηδουρουργός και ή Διονυσια. Δράματα εις τά όποια επιτυγχάνουσιν εξαιρετικῶς ή τε δεσποινίς Βερώνη και ό κ. Κοτοπούλης.

Κόσμος πολὺς συρρέει εις τās παραστάσεις του αξιολόγου τούτου θιάσου, οῦσις τόςας κατέκτησε συμπαιθείας και μετά τόςης εὐσυνειδητικῆς εργάζεσται.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ. Η Νόρμα και ή Φαβορίτα επάλχθησαν μετά τελείας επιτυχίας. Πάντες οι πρωταγωνισταί ήθοποιοί, γυναικίς και άνδρες ψάλλουσι μετά χάριτες και τέχνης έντελους, επανειλημμένως γεροκοροτοῦμενοι και ένθουσιωδώς ανακαλούμενοι επί τής σκηνῆς. Ο βαρύτονος ιδία είναι αὐτοῖς πρώτης δυνάμεως, έχει

Η γυνή αύτη, συνονούσα έκτακτον καλλονήν μετά μεγάλης πονηρίας ψυχῆς, μεγάλης ήθικῆς εξαχρειώσεως, εθεωρετο γενικῶς ως λίαν επικίνδυνος και ή μετ' αυτῆς σχέσις τήν όποιαν ό νεαρὸς μαρκήσιος είχε συνάψει μικρόν πρό του θανάτου του πατρός του, έθετε φυσικῶς τόν τελευταίον τούτον εις φοβερῶν άνησυχιάν, εις μαζήν άπελπισίαν, εδῆρτε δέ νά επέλθῃ ό θάνατος του πατρός, όπως σῶση τόν υιόν άπό τούς όνυχας του υπό μορφήν γυναικός εωσφόρου τούτου.

Βλέπων ό πατήρ έγγιζοντα τόν θάνατον του, προσκάλει τόν υιόν αυτού και παρά τούτου άπήτησεν, όπως ορκισθῆ ότι θέλει δικάσει πάνταν μετά τής επιρόδου ταύτης γυναικός του λοιπού γένειν, ότι δέ ολίγους άπό του θανάτου του μήνας θά ένυμφεῖται μίαν των εξαδέλφων του, παρ' ής ήγαπάτο, ιδιαιτέρων αυτῇ δεικνύων και οὔτος συμπάθειαν.

Τί άρνεῖται τις εις καλοεχάθον και φιλότιλλον πατέρα, οῦς ήτο ό γηραιός μαρκήσιος εν στιγμή: μάλιστα παντοεινού χωρισμοῦ;

Ο Ζουάν Δε Σάντα Κρουζ εν συγκινήσει και μετμελεία έδωκε τόν παρ' αυτού ζητούμενον ὄρκον.

Ο Πέτρος Ζίκομψεν έφθισεν εις Κοῦμπα τās ήμέρας άκριθῶ, καθ' ἄς ό γέρον μαρκήσιος έπνεε τά λοβήσια, έχων προσωπικήν μετά του γέροντος γνωριμίαν έσπευσε νά επισκευθῆ αυτόν και παρήγγη προς τόν υπό τόνον θλιβεράς περιστάσεις διατελοῦντα υιόν του τήν περιθάλψιν και παραμυθίαν, ἄς άπήσει ή θέσις του, οὔτω ό γέρον θήσκειν προς τόν βροχόν ένύστατη τόν νεαρῶν μαρκήσιον, άναίσεας αυτῇ ιδιαιτέρως τήν φροντίδα, όπως δέν παύσῃ και μετά θάνατον αυτού ένίσχυων τόν υιόν εις τήν τήρησιν τῶν προς τόν πατέρα δοθέντος ὄρκου του.

Εξ μήνας μετά τό άνωτέρω ό μαρκήσιος Ζουάν Δε Σάντα Κρουζ ένυμφεῖτο τήν εξαδέλφον του Μαρίαν Δε Ριέρα.

Η νέα μαρκήσια μολοντί εις άκρον μι ρότωμας και λεπτοφυῆς ήτο έντούτοις εὐειδέσστη, μέ τούς ώρασιότους μελανας οφθαλμούς της και τήν άσπενικήν ωρότητα του πρωτόπου της, ήτις έκαιμεν αυτήν νά όμοιάζῃ προς ώραιον λευκόν ὄρδον.

Ο Ζουάν Δε Σάντα Κρουζ τήν ήγάπα;

Βεβήλιος, ως άδύνατον και άσθενές τι πλάσμα, τό όποιον ει/εν άπόλυτον ανάγκην του βραχύνος του, ὅπω, στρηγνῆ έπ' αυτό, των φροντίδων και τής άγάπης του διως ζήση, πολύ ὅμως άσιγην άπό του νά αισθάνηται δι' αυτήν τόν διάπυρον και άποκλειστικόν έκείνον έρωτα, τόν πρόβουον εις πάσαν θυσίαν και αυταπάρησιν, τίν όποιον ό Πέτρος και ή Παυλίνα ήθάνοντο άμοιβάτως.

φωνήν εξησκημένην, ισχυράν και περιπαθεστάτην, χωρίς εν τούτοις εις τās άρετάς του αυτῆς νά υπολείπωνται οὔτε οι δύο ύψιφωνοι οὔτε εκ των κυριῶν ή άνθυψιφωνος και ή πρώτη ύψιφωνος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ε. Μ. Ήθάκη. Χρήματα ελήφθησαν. Μυρίας ευχαριστίας δι' ευγενή σας φροντίδα. Συνδρομητριαι εις Οικιακήν ενεγράφησαν. Φύλλα σταλίσονται άμα τῇ εκδόσει.—Καν Δ. Ί. Σ. Χαλκίδα. Συνδρομή σας ελήφθη ως και Οικιακῆς. Ευχαριστοῦμεν.—Καν Α. Π. Καστανδίλ. Χρήματα ελήφθησαν. Διεύθυνσις μεταβάλλεται. Συμφωνίως οδηγίαι σας.—Καν Α. Ε. Μ. Πειραιᾶ. Χρήματα ελήφθησαν. Ευχαριστοῦμεν. Καν Θ. Β. Λίβερπουλ. Φρ. 24 ελήφθησαν. Ευχαριστοῦμεν.—Καν Ε. Κ. Λαμία. Ελήφθησαν δρ 24. Νέα συνδρομητρια ενεγράφη εις άμφοτέρας εφημερίδας. Εὐγνωμονοῦμεν δι' ευγενή σας μέριμναν.—Καν Δ. Θ. Ρουχτσούκιον. Φρ. γρ. 60 ελήφθησαν Μυρίας ευχαριστίας. Προσεγῶς γράφομεν.—Καν Β. Δ. Κων/πολις. Χρήματα ελήφθησαν. Το 92 ήτο πληρωμένον. Το λαβος ήτο ιδικόν μας. Ευχαριστοῦμεν.—Καν Δ. Κ. Κ. Κυλινδριαν. Έκαστος τόμος χρυσόδετος όποιου δῆποτε έτους τιμάται άντι φρ χρ. ὄκτώ μετά των ταχυδρομικῶν τελῶν. Διεύθυνσις σας μεταβάλλεται.—Καν Μ. Φ. Κων/πολις. Συνδρομαί σας επληρώθησαν πρό ολίγων ήμερῶν ολαι ὄμοῦ. Ευχαριστοῦμεν.—Καν Α. Β. Αδjud. Χρήματα ελήφθησαν. Ένεγράφητε και εις παράρτημα. Ευχαριστοῦμεν.—Καν Π. Γ. Κ. Βουκουρεστιον Φρ γρ. 132 ελήφθησαν. Εὐγνωμονοῦμεν. Γράφομεν.—Καν Μ. Ί. Μύκωνον. δρ. 20 ελήφθησαν. Ευχαριστοῦμεν. Είς κ. Κ. Γ. δέν διακόπτεται φύλλον επειδή επλήρωσε και τό 93.—Καν Ε. Γ. Alexandrie. Φρ γρ. 24 καθυστεροῦμένων συνδρόμων ελήφθησαν. Ευχαριστοῦμεν. Διεύθυνσις μεταβάλλεται.—Καν Ε. Α. Α. Τούχ. Χρήματα ελήφθησαν. Ευχαριστοῦμεν.—Κας Π. και Π. Ε. Κ. Ελήφθησαν.—Καν Σ. Ρ. Μιτυλήνη. Χρήματα ελήφθησαν ύπερ Κυριακού σχολείου. Ευχαριστοῦμεν.—Καν Κ. Ρ. Μιτυλήνη. Χρήματα ελήφθησαν. Ευχαριστοῦμεν. Είχατε δίκαιον. Συνδρόμη 93 δέν ήτο πληρωμένη. Δημοσιευθήσεται προσεγῶς.—Καν Κ. Δ. Κ. Πάτρας. Χρήματα δύνασθε ν' άποστειλήτε έντός συστημένης έπιστολής εις τό γραφεϊον μας. Έν τούτοις ενεγράφησαν εις «Οικιακήν».—Καν Δ. Θ. Μακρυχώριον. φρ. γρ. 16 ελήφθησαν. Νέα συνδρομητρια ενεγράφη, ευχαριστοῦμεν. Ζητούμενα φύλλα δέν ύπάρχουν, ἄς αρχίξῃ συνδρομή σας άπό 1ης Μαΐου.—Καν Τ. Δ. Κ. Μεσολόγγιον. Χρήματα ελήφθησαν, Συνδρομητριαι εις Οικιακήν ενεγράφησαν, ευχαριστοῦμεν. Καν Μ. Ήθασσον. Είς κ. Κ. διεκόπη φύλλον επειδή επεσοτάφη, εις κ. Ε. εστάλησαν άπό 1ης Ιανουαρίου.—Καν Δ. Σ. Καρλοβάσιον. Νέος συνδρομητής ενεγράφη: φύλλα εστάλησαν.—Καν Ν. Π. Δ. Τούλτσον. Φρ. γρ. 56 ελήφθησαν. Μυρίας ευχαριστίας. Γράφομεν. Καν Ν. Σ. Γ. Σίον. Τοκομερίδιον ελήφθη, συνδρομητρια ενεγράφη,

φύλλα εστάλησαν. ευχαριστοῦμεν.—Καν Α. Φ. Σ. Κεφαλληνίαν. Συνδρομαί δύο ετών ελήφθησαν, αποδείξεις εστάλησαν έντός φύλλου.—Καν Α. Κ. Μάλταν. Χρήματα ελήφθησαν. Το ύποληφθεν ποσόν ευχάριστως δεχόμεθα ύπερ του νοσοκομείου των ανιάτων. Ευχαριστοῦμεν.—Καν Μ. Ε. Κούθηρα. Δρ 20 ελήφθησαν. Ευχαριστοῦμεν. Νέα ενεγράφησαν.—Καν Ε. Θ. Ήθασσον. Ευχαριστώ διότι με ένεθυμήθητε.—Καν Χ. Α. Καλάμας. Ελήφθησαν δραχμ. μόνον 5 και όχι ὄκτώ, ὡς εν τῇ έπιστολῇ σας γράφετε.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ήτων ὄρεκτικόν, Κόπτετε δύο ὄκάδας κρέατος βοείου ή μοσχέιου εις φέτας. Αφ' έτέρου καθαρίζετε καλά σαρδέλας, τās πλύνετε και τās φιλοκόπτετε, ως και κρόμμυα στρώστε τήν καραβάνα σας μέ τās φέτας του κρέατος, επ' αυτών τās σαρδέλας. τά κρόμμυα και κάπαριν τουρσί, επ' αυτών πάλιν κρέας και οὔτω καθ' εξῆς. Επ' αυτών γύνετε εν φυτζάνιον καλόν έλαιον, εν μέγα ποτήριον λευκού άρτηνιούτου οίνου και εν φυτζάνι οξος. Επ' τούτων κόψατε εις τεμάχια δύο ποδαράκια βιδέλου. Σκεπάζετε μέ τό κάλυμμα τήν καραβάνα σας, ήν κολλάτε γύρω διά ζυμης και τό αφήνετε νά ψηθῇ εις τόν φούρνον τριεῶς ὄρας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΥΔΡΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΒΙΣΒΑΡΗ

«Η ΖΑΚΥΝΘΟΣ»

Βραευθέν εις τήν παγκόσμιον Έκθεσιν των Παρισίων 1889 και Δ' Ολυμπιακήν Έκθεσιν Αθηνῶν 1888.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΡΙΑ ΤΗΣ Β. ΑΓΑΘΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Όλος ό Κόσμος παρεδέχθη ότι αι Πούδραι μου δέν έχουν αντιπολίτευση. Συνιστώ πολύ Poudre de Venus (Πούδρα τής Αφροδίτης), ήτις υπερβαίνει όλες τās ευρωπαϊκάς και άνευ επιβλαβούς ουσίας, εις κυτίδια προς δρχ. 1.50 έκαστον. Παραγγελίαν άπό 10 κυτίων και άνω άποστέλλω έντός του κράτους, και 20 κυτίων εις άπαν τό εξωτερικόν, όπου ύπάρχει ταχυδρομικός σύνδεσμος, έλευθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. Τιμολόγιον άποστέλλεται δωρεάν και έλευθερά.

ΜΥΡΟΠΩΔΕΙΟΝ ΚΛΑΡΑΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΙΝΗ

Σάπωνες, αναφωκτικά υγρά, ὀδοντοκόνοις, άρώματα a la Sarah Bernhard. Τό μυστήριον τής μαγικής καλλιτέχνης άνεκαλύφθη. Πως διετρεῖ με ὄλην τήν ισχύνητά της τόνον θαυμάσιον και άνθησον δέρμα; Μεταχειρίζετο ίδιον σάπωνα, ιδίας σκευασίας, ἄς κατέστησε γνωστας εις τό κοινόν ό μρφεφος της, οῦσις έβουκεν εις αύτα; και τό όνομα της οῦς τίτλων. Τό μυροπωδειον Στινη έσπερεν όλα αυτα τά θαυμάσια τῆς Sarah Bernhard, άτινα θέτει εις τήν διάθεσιν των πολυπληθῶν πελατιῶν του

γυνῆς του μαρκησιου οὔδεποτε εξεστόμησε τόν ελάχιστον λόγον δυνάμενον νά δώσῃ και άμυδράν μόνον περί των τοιούτων ὀπνονοιῶν του ιδέαν.

Κατά τήν εποχήν αυτην επληρώθη ή θερμετά ε αὐχῆ, ό διακαέστερος πόθος τῆς Μαρίας, ένόησεν αυτη ότι έμελλε νά γίνῃ μητήρ, καθ' ὃν άκριθῶς γρόνον τῆς Παυλίνας συμπληρωσάτη τό εικόσιστον τῆς ηλικίας της έτος ό Πέτρος ήτοιμάζετο νά τήν ὀδηγήσῃ εις τήν Γαλλίαν, όπως τελείη εκεί τόν πολιτικόν μετ' αυτῆς γάμον του.

Τά τίσσαρα έτη, άτινα ή Παυλίνα εν τῇ παραδεισιακῇ εξορίῃ της διήλθεν, ήδυνήθη λίαν επωφελῶς δι' εαυτήν νά χρησιμοποιήσῃ.

Ευρισκομένη εις διηνεκῆ συνάσειαν μετ' άνδρός, τελείας τυγόντος υπό πᾶσαν έποψιν ανατροφῆς, δέν εβράδυνεν αυτη μέ τήν θαυμασιάν οξυδερκειαν, ήτις τήν διεκρίνε, νά άφομοιωθῇ καθ' ὄλοκληρίαν προς τόν συζυγόν της, οὔτω οι τρόποι αυτῆς επί τοσοῦτον εὐνοησθησαν, ή συμπεριφορᾷ αυτῆς επί τοσοῦτον άδρά, διαενκριμένη, ανεπλήπτος, προίνοντας του χρόνου κατέστη, ὡστε πρότυπον ἄλ θῶς νῦν αυτη νεαρῆς εὐγενοῦς δεσποινίης ήδύνατο νά εκληφθῇ ως καταγομένη εκ τίνος των άριστοκρατικωτέρων οίκων του προαστείου του Αγιου Γερμανού.

Έχουσα άφ' έτέρου θέλησιν ισχυράν, άκαταπόνητον επεδόθη μετά τσαυτῆς επιμελείας εις τήν σπουδήν, ὡστε και υπό έποψιν μαθήσεως εὐρέθη και τήν ένθλιμισίν της τόνον άρτίως καταρτισμένη, ὄσον αι άριστεύουσαι άπόφοιτοι κόραι ενός των λαμπροτέρων Παρθενωγυμνασίων τής Γαλλίας.

Η μητρός της μακράν του ν' άλλουσή, νά μειώσῃ κατ' ελάχιστον τήν εκπαιδον καλλονῆν της ειγεν αναδείξει άπ' έναντίας αυτην έτι ώραιότεραν, μικρά ένσαρκια, προστεθεσα αυτῇ, καθίστα μάλλον άπαστραπτουσαν τήν ωρότητα του προσώπου της, γοητευτικώτερας τās γραμμῆς του σώματός της.

Ό προς αυτην, ένεκεν ὄλων τούτων, έως, θαυμασμός, λστρεία του συζυγῶς της δέν ειχον ὄρια! Δέν ήγγυρίζεν οὔτος τίνα πλείστορον νά λατρεύσῃ εν αυτῇ, τήν συζυγον ή τήν μητέρα του μικροῦ έκείνου άγγέλου, τόν όποιον απεκάλει υιόν του και οῦσις, ως ὄρατος κάλυξ πλησίον ὄραιοτάτου ρόδου, ειγε βλαστήσει καταπληκτικῶν άπ' αυτῆς τῆς ηλικίας έχων μετά τῆς μητρός του όμοιότητα.

(Ακολουθεῖ)

“ΟΙΚΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ,, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Επταετής βίος αποτελεί ώριμμένη περίοδο ηλικίας, καθ' ην θεωρούνται απαραίτητοι τροποποιήσεις και μεταρρυθμίσεις, ως η πείρα του διαρρέυσαντος χρόνου απέδειξεν αναγκαίας.

Η **Εφημερίς τῶν Κυριῶν** ἐπομένη τῆ ἀρχῇ ταύτῃ καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ φανῇ ἐν τῷ μέλλοντι πολυτιμότερα καὶ ἐν πᾶσιν ἐπαρκῆς διὰ τελείαν καὶ ὑγιᾶ μὲρῶσιν τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς ἐπιχειρεῖ σπουδαίαν μεταρρύθμισιν.

Ἀσχοληθεῖσα μέχρι σήμερον εἰδικώτερον εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν μὲρῶσιν τοῦ φύλου τῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ διαθέσῃ ἀρκετὸν χρόνον καὶ πρὸς ἐπίδοσιν τῶν ἀναγνωστριῶν τῆς εἰς τὸ πρακτικόν, εἰς τὸ τεχνικόν, οὕτως εἰπεῖν, μέρος τῆς ζωῆς.

Ἦδη τὴν ἑλλειψιν ταύτην ἀναπληροῦσα προβαίνει εἰς ἐκδοσιν μηνιαίου αὐτῆς παραρτήματος, φέροντος τίτλον **Οἰκιακὴ Ἐφημερίς** καὶ διευθυνομένου ὑπὸ τῆς συνεργήτιδος καὶ διαχειριστρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» δεσποινίδος **Ἀθηνᾶς Σιγανού.**

Τὸ παράρτημα τοῦτο θὰ ἀναπληροῖ ἐν τῇ οἰκογενεῖα τὴν διδάσκαλον τῆς κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς μετ' ἐφαρμογῆς, τὴν διδάσκαλον τῆς ποικιλτικῆς, τῆς ἀνοητοίας καὶ πιλοποιίας, τὴν διδάσκαλον τῆς μαγειρικῆς καὶ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, τῆς ὑγιεινῆς καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ ἐθιμοτυπίας.

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἴσως ὁ μόνος τόπος, ἡ μόνη χώρα, εἰς ἣν ἡ γυνὴ δὲν καταρτίζεται ποσῶς οὔτε δι' αὐτὰς τὰς ἐργασίας, εἰς ἃς μέχρι τοῦδε τὴν ἐθεώρουν ἀποκλειστικῶς προωρισμένην. Αὐταὶ αἱ ῥάπτριαί μας δὲν ἠξέουρον ἐπιστημονικῶς, μαθηματικῶς τὸ ἔργον τῶν. Αἱ μαγεύσαι μας, αἱ πληρωνόμεναι ἀντὶ τεσσαράκοντα καὶ πενήκοντα δρ. κατὰ μῆνα, ἀγνοοῦσι πῶς νὰ κόψωσι τὸ κρέας τῶν, ποῖον μέρος νὰ προορίσωσι διὰ τοῦτο καὶ ποῖον δι' ἐκεῖνο τὸ φαγητόν. Πολλὰκις κρέας διὰ τοῦ ὁποῖου μάγειρος εὐρωπαϊά θὰ διετῆρει οἰκογενεῖαν ἐπαρκῶς, ἀφθόνως καὶ μὲ ποικιλίαν τροφῆς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἡ ἰδικὴ μας τὸ σπαταλᾷ εἰς μίαν καὶ μόνην, καὶ μᾶς ἀφίνει νὰ πεινώμεν.

Ἡ «Οἰκιακὴ Ἐφημερίς» θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην. Θὰ μορφώσῃ τὰς κυρίας, καὶ δι' αὐτῶν θὰ μορφώσῃ καὶ αἱ ὑπηρετρίαι. Θὰ ἀναπληρώσῃ τὰ ἀλλαγῶν λειτουργοῦντα πρακτικὰ σχολεῖα, ὡς καὶ τὰ πολυπληθῆ συγγράμματα καὶ περιοδικά, ἐν οἷς ἐκτίθεται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τούτων.

Εἰσέρχασθε διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ μαγειρεῖον. Διὰ τῶν ὁδηγιῶν τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» δύνασθε νὰ κατασκευάσῃτε Λουλούλιον γεῦμα, νὰ καταπλήξῃτε τὸν εἰδικώτερον μάγειρον, νὰ προκαλέσῃτε τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ δυστροπωτέρου συζύγου, ὃν ἀφίνει ἐντελῶς ἀπαθῆ καὶ ἀδιάφορον ἢ θαυμασιωτέρα μουσικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Μότσαρτ. Διὰ τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» δύνασθε νὰ ἔχητε καθ' ἑκάστην ἐπὶ ἐβδομάδας ὅλας νέα φαγητά, νέον ρόφημα, νέον γλύκισμα, διὰ μεθόδου ἀπλῆς, σαφοῦς, εὐκόλου.

Δὲν ἔχετε ποτέ σας χεῖρισθῆ βελόνην ἢ ψαλλίδα, δὲν εἰξεύρετε στρίψωμα ἢ γαζί, ἀρχίζετε διὰ τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» συστηματικῶς, ἐπιστημονικῶς δι' εἰκόνων καὶ σχετικῶν ὁδηγιῶν καὶ μαθημάτων, ὅλην τὴν διδασκαλίαν τῆς ραπτικῆς καὶ κοπτικῆς. Μανθάνετε μόνη σας νὰ ἐκτελῆτε τὰς δυσκολωτέρας ραφῆς, νὰ κόπτετε χνάρια διὰ πᾶν εἶδος φορέματος, ἰδικὰ σας, διὰ τὰ μικρὰ σας ἄρρενα καὶ θήλας, διὰ τοὺς κυρίους σας αὐτούς. Νὰ τὰ κόπτετε, νὰ τὰ προσαρμολογῆτε, νὰ τὰ ῥάπτῃτε θαυμασίως. Δὲν ἐκεντήσατε ποτέ τι, ἡ «Οἰκιακὴ Ἐφημερίς» σᾶς διδάσκει, πῶς νὰ τελειοποιηθῆτε εἰς τὸν κλάδον τοῦτον. Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ διὰ πάσας τὰς οἰκιακὰς τέχνας, καὶ ἐκ τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» δύνανται βαθμηδὸν νὰ μορφωθῶσι τέλειαι ἐργάτιδες, τέλειαι τεχνίτιδες, τέλειαι οἰκοκυραί.

Διὰ τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» θὰ θεραπευθῇ τέλος ἡ εἰς τὰς πλείστας Ἑλληνίδας παρατηρουμένη σήμερον παντελῆς ἑλλειψίς εἰδικῶν γνώσεων πρὸς διευθύνσιν καὶ διαχείρισιν τοῦ οἴκου, πρὸς ἐπιβλεψιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, πρὸς διακόσμησιν αὐτοῦ, πρὸς κατασκευὴν φορεμάτων καὶ ἐξοικονόμησιν τῶν εἰς τὰς ραπτρίας δαπανωμένων, πρὸς ποικιλίαν τροφῆς καὶ ἐντεχρον κατασκευῆν φαγητῶν. Θὰ διασκεδασθῇ ἡ ἐντελής ἀπειρία πολλῶν περὶ τὴν στοιχειώδη οἰκιακὴν οἰκονομίαν, περὶ τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὴν ἀβρότητα καὶ συμπεριφορὰν ἐν ταῖς οἰκογενειακαῖς καὶ κοινωνικαῖς αὐτῶν σχέσεσιν, ἧτις ἐγένετο παραίτιος πολλῶν καὶ ἀνεπανορθώτων δυστυχημάτων, ἧς θύμα ὑπῆρξεν ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια.

Θὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἡμεῖς οὕτω εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις οἰκοκυρὰς ἐπιστήμονας τῆς οἰκοκυρωσύνης τῶν, φιλέργους, οἰκονόμους, καθαρίους, εὐπροσηγόρους ὡς τὰς γαλλίδας καὶ τὰς γερμανίδας, ἀληθεῖς παράγοντας τοῦ οἰκογενειακοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἐν τῷ οἴκῳ εὐδαιμονίας.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ εἰς τὴν «Οἰκιακὴν Ἐφημερίδα» ὠρίσθη διὰ τὰς συνδρομητρίδας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» διὰ τὴν Ἑλλάδα **δρ. 3.** Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν **φρ. χρ. 3.** Διὰ τὰς μὴ συνδρομητρίδας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἡ ἑτησίᾳ συνδρομὴ ὀρίζεται εἰς **δρ. 8.** διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ **φρ. χρ. 11** διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Διευθύντριαν τῆς «Οἰκιακῆς Ἐφημερίδος» δα **Ἀθηνᾶν Σιγανού** ὁδὸς Φιλελλήνων 34 Ἀθήνας.

Παρακαλοῦνται αἱ λαβοῦσαι ἀγγελίας τῆς Οἰκιακῆς νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτάς.